

המאהל האדיר : מוחנה הגדניע ברמת-גן יום לפני המפגן
צנחות, כפות, חוויות

קבלת האוכל, אחר עברו למגרש-הדשא גדול בו הוסבר להם סדר מפגן הגדניע, שהיה צריך להערך למחרת.

כעבור שעה קלה החלה התכונה לקראת המסיבות והתוכניות האמנותיות של הערב. דופעות להקות הגדניע והנח"ל והשירה מסביב למדורות היו בבחינת חוויה חדשה: רק גדניעי האוויר, הים והקשר כללו מספר רב של צברים. כל היחידות האחרות היו מורכבות ברובן מבני-המערות וישובי העולים.

שינה של ממש. לאחר הערב הארוך והמלא בחיבור הגיעה שעת השינה: היתה זו שינה של ממש: האלפים היו עייפים מן הריקודים, השירה והחזרות לקראת ה"מפגן, מכדי שיוכלו לצבוע זה את זה ב"משתח נעליים, כנהוג.

למחרת, כאשר נערכה החזרה הכללית לקראת המפגן, עדיין לא פגה העייפות. היא לא פגה אפילו כאשר החלו הקהל בן 35 אלף הצופים זורם לאיצטד ותופס את מקומותיו.

תלבושתם הסגוגית של הגדניעים, הציפו את משטח-הדשא עם תחילת המפגן, הפתיעה רבים מן הנאספים. הם קיוו לראות את התלבושת האחידה-החדשה, אשר דובר עליה רבות. במקום זה ניגלו לעיניהם מאות נערים ונערות, לבושים בכל צבעי-הקשת.

הסקרנים זכו לראות את המדים החדשים רק לאחר מבצע הקמת אוהלי-הסיירים, ש"נמשך דקה אחת בדיוק. להפתעת אלפי הצופים הופיע מתוך האוהלים הנערים מסדר מופתי של גדניעים לבושי חולצות ירוקות, חבושי כובעים רחבי-שוליים.

נאומו של שר-הבטחון, פנתס לבון ומ"סירת דגל הגדניע למשתתפי-הכנס על ידי מפקד הגדניע, סגן-אלוף רם רון — כל זה נסתים כהרף עין. לאחר מכן החלו מפגני הספורט השימושי הגדניעים התקינו במו ידיהם את מתקני הזיקית וסולמות הקפיצה, ביצעו את התרגילים במהירות מפליאה, פירקו את מחנה-האוהלים תוך דקה אחת ונעלמו מהשטח.

רכב והתעמלות. עתה הופיעו בזה אחר זה על משטח-הדשא טור של רכבי-משוריין, להקות מחול וחניכי חוות-הגדניע בהתעמלות-מעדרים. אך נסתימה ההתעמלות, וכבר עלו על המגרש חניכי גדניעי-אוויר, שהפריחו כדורים סורחים נושאי כדורות: "כנפיים לנוער!" מפקד חיליה-אוויר, אלוף דן טולקובסקי קיבל את שני הצועדים, ענד כנפריטיים לחניכים המצטיינים.

בעקבות האוויר הגיע תורו של הים: מתוך סירות שנצבו בקצה-האיצטד זינקו עשרות גדניעים, לובשי מדים לבנים, ביצעו תרגילי התעמלות בעזרת גלגלי-הצלה. ה"קהל ראה ונהנה.

ההנאה גדלה עשרת מונים כעבור דקות מספר, כאשר הופיעו במקום יחידות נח"ל מלחת שיירת מכונות חקלאיות. היה זה חלקו האחרון של המפגן, חלק שציין את הקשרים ההדוקים בין צה"ל להתיישבות ה"חקלאית.

כאשר נדמו הצלילים האחרונים של תקווה ואחרוני הצופים עזבו את האיצטד. שובי המקום במדורות מוצנצות. מסביב לכל מדורה נוצר מעגל גדניעים. הם רקדו ושרו עד שעת-לילה מאוחרת. לאחר הכל, גם הם רצו ליהנות.

מגויסות בשעת ההכנות
כדורים פורחים וקומביינים

מריכה במדים חדשים
מדורות ומעדרים

ביתה אופיינית : מריכה צברית, ירדי מעברה
סולמות זיקית, מדים חדשים

אמר השבוע לכללן זר חשוב: את אשר מרויחה ישראל במפעל האגרות בארגונינו, יכלה להרויח בצורה בריאה יותר ממסחר הגון עם ארצו של אתא-תורכ.

גדניע מבגן סגוגי

תזמורת מוזה השמיעה את קולה ה"שבוע באיצטד הרמת-גני. היא היתה מור"כת מאלפי צלחות ולפי כפות-אלומיניום. המגנים הרעשנים היו אלפי הנערים והנערות שנתכנסו מכל הארץ לכנס-סוכות של הגדניע.

למרות מספרם הרב של משתתפי הכנס, שעלה על כל המשוער, שרר במקום סדר מופתי. האלפים עמדו בתורים ארוכים ל-

המעט היש נאלצים התורכים לשלוח לארץ צב הקשורות באיחוד התשלומים האירופי ולארצות המטבע הקשה, להן חייבת תורכיה חובות ניכרים.

אולם, טוענים התורכים, אם ישראל מעוניינת באמת בקיום יחסי מסחר עם תורכיה, הרי יכולה היא לקנות סחורות אחרות שגם הן דרושות לה. כך קונה ישראל בשר בחלב ובארגנטינה במחירים שאינם נופלים ממחירי תורכיה, בעוד שהבשר החבש"ל גרוע יותר והוצאות ההובלה מארגנטינה גבוהות בהרבה. הסיבה: תמורת קניית הבשר מארגנטינה, מרשה חוואן פרון את הפצת אגרות הח"ב הישראליות בארצו.

סחר-החוף של ישראל לתורכיה בנוי על הסכמי-חליפין. ככל שיוור הייבוא הישראלי לתורכיה, כך יורד הייבוא התורכי מישראל.

כלל הברירה לא לחתום על הצעתה שלה, מבלי להנחיל למדינה נזק לא-ישוער בחזית התעמולה. לא היה ספק שבארנס יעמוד על זכותו לחתום. לא היה ספק גם שירדן לא תפקיר מידה את היתרון התעמולתי העצום שניתן לה, במפתיע, על מגש של כסף ישראלי.

נאנח השבוע ברחבי ירושלים אחד הנוגריים עים דובר: "שוב נצחון מזהיר שהפך למפלה מזהירה!" הוסיף דיפלומט זר, במ"לים המפורסמות של טאליראנד הצרפתי: "זה גרוע ממשע, זו טפשות!"

יחסי מרחביים הלולין והחבל

במערכת-היחסיים במרחב היתה תורכיה דומה ללולין המהלך על חבל. היא השי-תולה עד כה לשמור על קשרי-מסחר וקשרי-ריים דיפלומטיים הדוקים עם ישראל. נמנעה יחד עם זה מכל החמרת יחסיה עם ארצות-ערב. משרד-החוף הישראלי הבין את המצב היטב, שקד על ביצור-היחסים עם תורכיה, שגר לאנקרה את אחד מכובדי הדיפלומטיה הישראלית, ד"ר מוריס פישר עמד לשגר לשם את אליהו אילת (העולם הזה 887), מספר הדיפלומטים הישראליים שהועסקו בצירות באנקרה ובקונסוליה בקושטה הגיע ל-11, עלה בהרבה על מספרם של אלה המועסקים בשוויץ.

אמצעי-הזהירות הישראליים לא הועילו. בשבוע שעבר סטה הלולין מן החבל: השלטונות התורכיים הוציאו הוראות אר-מיניסטרטיביות חדשות בקשר לקבלת רשי-יונות-ייבוא יוצא מתורכיה לישראל, דבר שהקשה בהרבה את היבוא לתורכיה — ועוד יותר את היצוא ממנה לישראל.

לחץ גדול, תוצאה קטנה. לכאורה היה זה רק צעד כלכלי. אולם למעשה היתה זאת תוצאה קטנה של לחץ גדול, אשר הפעילו המדינות המוסלמיות — וביחוד פאקיסטאן — על תורכיה.

תחילה לא היו התורכים מוכנים להיכנע לכל לחץ. משרד-החוף התורכי אף הזמין את ציר-ישראל לפגישה, הסביר לו כי חת"מת ברית תורכיה-פאקיסטאן לא תפגע לרעה ביחסים עם ישראל. אבא אבן, שנפגש בווינגטון עם ראש-ממשלת תורכיה, אדנאן בנדראס, שמע מפיו הצהרה דומה.

אולם הערבים לא הירפו מן התורכים: נציגי משרד-החצרם של הליגה הערבית ביקרו לשלכת-המסחר באנקרה, איימו בסנקציות מסחריות נרחבות. המצרים רמזו כי עמדתה העיקשת של תורכיה עלולה להשפיע על נכונותם להצטרף לברית אזורית בהנהגתה.

המצב הלך והחריף. התורכים נוכחו כי הם לא יוכלו להתחמק מו"סטה ידידותית כלפי ארצות-ערב. משרד-החוף התורכי הר-עיק את ציר-תורכיה בישראל, ספאקאטי איסטאניאלי, להתיעצות ממושכת, החליט בסופו של דבר לצמצם את יחסי-המסחר עם ישראל. החישוב היה פשוט: הישראלים יראו בצעד זה פעולה אומיניסטרטיבית גרידא. הערבים יראו בו חיתור ללחצם.

מצב עדין. משרד-החוף הישראלי ידע היטב את מצבם העדין של התורכים. אולם גם מצבו היה עדין לא פחות. הוא היה מעוניין להגיש בפני התורכים את חומרת ההתפתחות האחרונה, אך יחד עם זה לא רצו הדיפלומטים הישראליים ליצור בעייה מדינית במקום שאינה קיימת עדיין. לבסוף נמצאה פשרה: בשבוע שעבר יצא לתורכיה מנהל המחלקה הכלכלית של משרד-החוף, משה ברטור, כדי לברר באיזו מידה ישפיע ההסדר החדש על יחסי המסחר בין תורכיה וישראל.

אנשי משרד-החוף ליוו את ברטור לדרום ללא תקוות מרובות. היה ברור להם כי לא הוא ולא דיפלומט ישראלי אחר לא יצליחו להחזיר את הלולין התורכי אל החבל. לכל היותר יצליח למנוע סטיות מסוכנות נוספות.

הצד הראשון של המטבע

הסבר שני להרעת היחסים בין ישראל ותורכיה (ראה לע"ג) ניתן השבוע בתוהים כלכליים. דעתם: תורכיה אינה מפיקה מישראל שום תועלת כלכלית רצינית. בעוד הייצוא הישראלי לתורכיה הגיע לממדים נרחבים, הרי הייצוא התורכי לישראל אפסי, מופיע ברשימה הרשמית של ממשלת תורכיה תחת הסעיף "שונות". אם ייפסק החרם בין ישראל ותורכיה, לא יורגש הדבר כמעט בשוק התורכי.

סוף הכשר. הייבוא הישראלי העיקרי מתורכיה הוא חיטה וכותנה. השנה היה לתורכיה יכול גרוע מאד של חיטה. אז